

TÉZISFÜZET

A doktorjelölt neve: Cseffő Károly

A témavezető neve: Dr. habil Cziva Oszkár

Az értekezés címe: **A KÁRHELYSZÍNI BEAVATKOZÁS SORÁN KÖZREMŰKÖDŐ
SZERVEZETEK EGYÜTTMŰKÖDÉSÉNEK VIZSGÁLATA**

1. A TUDOMÁNYOS PROBLÉMA MEGFOGALMAZÁSA

- a. A katasztrófavédelem új rendszere arra épül, hogy Magyarországon az állami hivatásos katasztrófavédelmi szervezet nem egymaga végez minden katasztrófa-elhárítási feladatot. A sok, különböző résztvevő munkáját folyamatosan koordinálni kell, amely a hivatásos katasztrófavédelmi szervezet feladata. Ennek feltétele és eszköze egy jól működő együttműködési rendszer kialakítása, amelynek során felül kell vizsgálni a meglévő két- és többoldalú együttműködési megállapodásokat, az új partnerekkel pedig a megállapodásokat meg kell kötni. Ezeket a megállapodásokat olyan rendszerben kell nyilvántartani, hogy a felkészüléshez, beavatkozáshoz szükséges információk bármikor kiolvashatók legyenek belőlük.
- b. Magyarország Alaptörvényében és a katasztrófavédelmi törvényben meghatározott katasztrófavédelmi feladatok végrehajtására 2012. óta több jogszabály készült, és készül folyamatosan. Az új szabályzók gyakorlatban történő alkalmazásának megfelelőségéről még kevés elemzés született. Szükség van a tapasztalatok mielőbbi és folyamatos feldolgozására, értékelésre a továbblépés, fejlesztés érdekében.
- c. A magyarországi katasztrófák megelőzési, elhárítási munkálatait irányítók nem minden esetben rendelkeznek megfelelő ismerettel a közreműködő egységek irányításáról, bevetetőségéről, speciális képességeiről, eszközeik kompatibilitásáról, az együttműködők munkájának koordinálásáról. Szükség van arra, hogy az irányítók katasztrófavédelmi gyakorlatokon gyakorolhassák a bevont szervek munkáját, együttműködéseit irányító feladatokat.
- d. A káresetek felszámolása során tapasztalható, hogy a beavatkozásban közreműködő egységek egyrészt nem rendelkeznek megfelelő, naprakész ismerettel a saját, az

irányításért felelős és a többi végrehajtó szervezet katasztrófavédelmi feladatairól, másrészt, a beavatkozási feladatok nincsenek készségi szintre emelve. Emiatt a résztvevő szervezetek nem mindig tudják, hogy milyen feladatokat, kinek a közvetlen irányításával, kikkel együtt, pontosan hol és hogyan kell végezniük. Ez a probléma azzal oldható meg, hogy a védekezésben közreműködő szervezetek katasztrófavédelmi gyakorlatokon begyakorolják a beavatkozási és együttműködési feladatokat.

- e. A jelenlegi katasztrófavédelmi felkészítési rendszerben nincs egységesen szabályozva, hogy a katasztrófák elleni védekezésre felkészítő, a résztvevők együttműködését is begyakorló gyakorlatok pontosan milyen szinteken (központi, területi, járási és ezek együttesen), milyen résztvevői kört (irányítók, beavatkozók, ellenőrzést végzők, egyéb) milyen feladatokra, milyen módszerekkel, eszközökkel készítene fel. Feltétlenül ki kell dolgozni tehát ennek a típusú gyakorlatnak az egységes alapelveken nyugvó szabályait, amelyet a Kiképzési Szabályzatba javasolt beilleszteni a jelenlegi tűzoltói és polgári védelmi gyakorlatok mellé.
- f. Gyakori hiányosság, hogy a gyakorlatok folyamán és befejeztével az ellenőrzések megtörténnek, azonban az elemzések, értékelések nem tárják fel a szükséges mértékben a hibákat és a valószínűsíthető okokat, nem világítanak rá egyértelműen az erősségekre. Továbbá, ha nincs megfelelő szempontrendszer kidolgozva a gyakorlatok értékeléséhez, az adott gyakorlat egzakt módon nem hasonlítható össze sem a saját, előzőekben végrehajtott gyakorlataikkal, sem más hivatásos szervezet által szervezett, hasonló célú gyakorlattal. A gyakorlatok tervezése során tehát kiemelt hangsúlyt kell fektetni az értékelő jelentések egységes szempontrendszerének megfogalmazására, az értékelések elkészítésére.

Értekezésemben a fent felsorolt, valójában egymással összefüggő problémák okait kutatom a jelenlegi rendszert elemzésével, a hiányosságok feltárásával, keresem a megoldási lehetőségeket a hibák kijavítására, teszek javaslatokat a módosításokra, fejlesztésekre.

2. KUTATÁSI CÉLKITŰZÉSEIM

Célul tűztem ki, hogy kutatásaim eredményeként választ kapjak arra a kérdésre, hogyan lehet a kárhelyszíni beavatkozások során a katasztrófavédelmi törvényben nevesített, a

katasztrófavédelemben résztvevők együttműködését fejleszteni, ezáltal a bajbajutottak mentését optimalizálni.

Ennek érdekében összefoglalom a hazánkban valószínűsíthető, veszélyhelyzet kiváltására alkalmas veszélyeket, vizsgálom, hogy a hatályos katasztrófavédelmi törvény 44. § és a Katasztrófa Kockázat Értékelés mely természeti, civilizációs és egyéb kockázatokat, eseményeket nevez a védekezés szempontjából kiemelt fontosságúnak.

Az együttműködési területek kijelöléséhez szükségesnek tartom, ezért vizsgálom, hogy a hazai katasztrófavédelmet meghatározó jogszabályok a katasztrófák elleni felkészülésre vonatkozó egyes terminus technicusai ekvivalens módon nevezik-e meg az adott feladatokat.

Rendszerezem a hatályos jogszabályok alapján a katasztrófavédelemben résztvevő szervezetek katasztrófák elleni védekezésével összefüggő feladatit abból a szempontból, hogy a hivatásos katasztrófavédelmi szerv az adott szervezettel milyen területen tud együttműködni. A beavatkozásba bevont szervezetek - a hivatásos katasztrófavédelmi szervezetet kivéve - az alapfeladataikon felül végzik katasztrófavédelmi tevékenységüket, ezért értekezésemben nem célozom ezen szervezetek teljes körű feladatrendszerét vizsgálni, kizárólag katasztrófavédelmi kötelezettségeiket veszem számba.

Átfogó képet állítok össze az önkéntes mentőszervezetek, társadalmi és karitatív szervezetek, személyek katasztrófavédelemben bevonhatóságának feltételeiről.

Elemzem a közösségi szolgálatot teljesítő fiatalok bevonásának módját a katasztrófavédelmi feladatokba.

Feltárom és összesítem a hivatásos katasztrófavédelmi szervezetek struktúráját, belső irányítási rendjét, valamint a közreműködésre kötelezett szervezetek felkészítésére vonatkozó irányítási rendet, amely meghatározó az együttműködések kialakításában és fenntartásában.

Elemzem az együttműködések jelenlegi kialakítási, működtetési, nyilvántartási rendjét.

A kutatások eredményeként feltárt információk alapján kidolgozom azt a mátrix rendszert, amely alapján meghatározható a veszélyhelyzetek alkalmával bevonható, együttműködő partnerek köre, valamint az általuk felajánlott segítségnyújtási módok, eszközök listája.

Vizsgálom az együttműködési feladatokra felkészítő tűzoltói és polgári védelmi gyakorlatok rendszerét abból a szempontból, hogy megfelelően felkészítik-e az irányítókat és a végrehajtókat a komplex katasztrófavédelmi feladatok végzésére, alkalmasak-e a résztvevő szervezetek együttműködésének begyakorlására.

3. KUTATÁSI HIPOTÉZISEIM MEGFOGALMAZÁSA

- a. Feltételezem, hogy a hatályos katasztrófavédelmi törvényben kiemelt, a Katasztrófa Kockázat Értékelésben megnevezett, hazánkban leggyakrabban bekövetkező, ezért potenciális veszélyként jelentkező helyzetek, események összesítésével kimutatható, hogy e két alapszabályozás alapján ma, Magyarországon mely veszélyek elhárítására kell elsődlegesen felkészülni.
- b. Feltételezem, hogy a katasztrófák elleni védekezésre való felkészüléssel kapcsolatos megnevezésekben fellelhető eltérések feloldhatók azáltal, hogy a szakkifejezéseket minden esetben, következetesen ugyanarra a területre vonatkoztatva használják a jogalkotók és a jogalkalmazók egyaránt.
- c. Feltételezem, hogy a jogszabályok által katasztrófavédelmi feladatok végzésére kötelezett szervezetek katasztrófavédelmi feladatainak áttekintésével megállapítható, mely területeken van szükség speciális képzettségű vagy felszereltségű szervezetek, illetve általános védekezési feladatok végzésére alkalmas állami -, polgári védelmi -, önkéntes mentő-, egyéb társadalmi és civil szervezetek bevonására.
- d. Feltételezem, hogy egyfelől a katasztrófavédelmi feladatok, együttműködési területek, másfelől az együttműködő partnerek körének meghatározása alapján létrehozható egy mátrix rendszerű adatbázis, amely egymáshoz rendeli a veszélyelhárítási feladatokat az ellenük való védekezésre alkalmas szervezetekkel. Ezt a mátrixot a hivatásos katasztrófavédelmi szervek vezetői, a helyszíni műveletirányítók közvetlenül

használhatják a katasztrófavédelmi feladatok tervezéséhez, a kárhelyszíni beavatkozások gyors és precíz levezetéséhez.

- e. Feltételezem, hogy az általam kidolgozott egységes, komplex katasztrófavédelmi együttműködési gyakorlat alkalmas a kárhelyszíni beavatkozásokban résztvevő irányítók és végrehajtó szervezetek feladatainak, a bevont szervezetekkel történő együttműködésüknek a begyakorlására.
- f. Feltételezem, hogy a kárhelyszíni beavatkozások mérhetően eredményesebbek lesznek, amennyiben a gyakorlatokat a szervezők, a résztvevők egy megfelelően kidolgozott egysége szempontrendszer alapján értékeli, a feldolgozott tapasztalatokat a felelős vezetők, szakemberek a veszélyelhárítási tervekbe beépítik, a felkészülési, védekezési feladatok során alkalmazzák.

4. KUTATÁSAIM SORÁN ALKALMAZOTT MÓDSZEREK

Kutatásaim során elsőként az állam és az egyes szervezetek katasztrófavédelmi feladatait meghatározó, hatályos jogszabályokat, törvényeket, rendeleteket, BM OKF főigazgatói intézkedéseket, szabályzókat tanulmányoztam.

Tájékozódtam a témával kapcsolatos hazai és külföldi nyomtatott és elektronikus szakirodalomban, kutattam a szakmai elemzéseket, tanulmányokat, a szakmai fórumokon elhangzott előadásokat, megjelent cikkeket, tanulmányokat, melyekre utalásokat, hivatkozásokat tettem az értekezésemben.

Felhasználtam a 20 éves hivatásos tűzoltó tiszti, főtiszti pályafutásom során a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ tanáráként, a BM OKF Műszaki Tanácsadó Testület tagjaként végzett tudományos tevékenységeim tapasztalatait, valamint a tűzoltók számára, a társszervek bevonásával általam szervezett mentési gyakorlatokon szerzett oktató munkám alkalmával összegyűjtött ismereteket. Feldolgoztam az évek alatt általam megírt vonatkozó szakmai elemzéseket, tanulmányokat, tanségédleteket, jegyzeteket.

A témában jártas szakemberekkel folytattam konzultációkat idehaza és külföldön egyaránt, amikor meghívott szakértőként vagy oktatóként különböző tűzoltói, illetve társszervi gyakorlatokon, bemutatókon, konferenciákon vettem részt.

Hipotéziseim teszteléséhez a fent említett forrásokból adatokat gyűjtöttem, majd deduktív módon a felvetéseimet igazoltam, esetleg elvettem.

Az általános kutatási módszerek közül a rendszer-szemléletű megközelítés, a kvalitatív, azon belül is a megfigyelés, különösen a gyakorlati megfigyelés és az analízis módszereit használtam abból kiindulva, hogy a jogszabályok megléte, a feladatvégzésre kötelezettek jogszabályismerete még nem egyenlő az eredményes teljesítéssel. Ehhez elemezni kell a valós események (esetünkben veszélyhelyzeti együttműködések és felkészítő gyakorlatok) tartalmát, minőségét. Természetesen a mérhetőség megköveteli a kvantitív adatelemzést is, ezért tartottam szükségesnek mind az együttműködések alakulását, tervezett fejlesztési irányát, értékelését, mind a gyakorlatok lebonyolításának ismérveit rendszerbe foglalni.

5. AZ ELVÉGZETT VIZSGÁLAT BEMUTATÁSA FEJEZETENKÉNT

Az első fejezetben a katasztrófavédelmi törvény 44. §.-ának megfelelő csoportosítási rendszer alapján összesítem a ma hazánkban valószínűsíthető, veszélyhelyzetet előidézhető veszélyforrásokat és vázolom fel főbb jellemzőiket. Ebbe az összefoglalásba beillesztem a magyarországi Katasztrófa Kockázat Értékelés (KKÉ) által meghatározott kockázatokat, valamint kiegészítem a lakosság és a védekezésért felelős szervek felkészülése szempontjából nem elhanyagolható, más veszélyeztető tényezők bemutatásával.

A második fejezetben az új katasztrófavédelmi törvényben, kormányrendeletben és belügyminiszteri rendeletben megnevezett katasztrófavédelmi feladatok és időszakok különböző értelmezéseit vizsgálom meg abból a célból, hogy egyértelműsítsem ezeket az alapdefiníciókat.

A harmadik fejezetben a felkészülési feladatokra fókuszálva felvázolom a katasztrófavédelmi feladatok irányításának rendjét, a közigazgatás átalakítása részeként életbe lépett védelmi igazgatási rendszert abból a szempontból, hogy a felkészülés részeként hogyan történik az együttműködések kialakításának és fenntartásának, a gyakorlatok megszervezésének a rendje. Kiemelt figyelmet fordítok az új megyei és járási védelmi bizottságok munkájára.

A negyedik fejezetben a katasztrófavédelmi törvényben meghatározott, a belügyminiszteri rendeletben részletesen leírt, a megelőzésben, felkészülésben és védekezésben közreműködő

szervezetek katasztrófavédelmi, együttműködési feladatait, kötelezettségeit vizsgálom. A hangsúlyt a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a védekezésbe effektíve bevonható szervezetek bemutatására fektetem.

Az ötödik fejezetben a katasztrófavédelemben résztvevők együttműködésének rendjét vizsgálom. Áttekintem ezen a szervezetek felkészülésének, együttműködésük kialakításának és fenntartásának irányítási rendjét, szabályzóit. Összesítem az országos és területi együttműködésben résztvevő szervezetek típusát, a védekezési feladatait, felajánlott és bevethető képességeit.

A hatodik fejezetben összegzem a hatályos Kiképzési Szabályzatban megnevezett tűzoltói és polgári védelmi gyakorlatok típusait, jellemzőit. Ez az a szabályzat, amely alapján ma a felkészítő kiképzéseket, a közreműködő szervezetek együttműködő gyakorlatait szervezik. Mivel a Kiképzési Szabályzatban nincs harmadik, azaz katasztrófavédelmi gyakorlatok típusa megnevezve, egy együttműködést is begyakorló polgári védelmi gyakorlatot elemzek abból a szempontból, hogyan milyen összetevői ültethetők át egy komplex, polgári védelmi és tűzoltói feladatokat is magába foglaló, a katasztrófák elleni védekezésre felkészítő gyakorlattípusba. Az értékelésre építve meghatározom ennek az új gyakorlattípusnak az alapelveit és szabályait oly módon, hogy a Kiképzési Szabályzat részévé lehessen tenni.

6. ÖSSZEFOGLALÓ VÉGKÖVETKEZTETÉSEK

A katasztrófavédelmi törvény és a KKÉ által felsorolt, veszélyhelyzeteket előidézhető események, helyzetek, kockázatok rendszerezéséből kimutatható, hogy a jelenlegi szabályozások ma Magyarországot elsődlegesen mely veszélyekre tervezik felkészíteni.

Megállapítom, hogy nem pontosan ugyanazokat a helyzeteket, kockázatokat nevezi meg a két szabályzó a hazánkat elsődlegesen fenyegető tényezőként. Vannak egyezések, de a különböző kutatások alapján más veszélyeket emelnek ki.

A hazánkat fenyegető veszélyek körét nem törvényi szinten, hanem a végrehajtására kiadott rendeletekben tartom hasznosnak definiálni, amely rugalmasabban aktualizálható, kiegészíthető, hogy az ellenük történő védekezés a valódi veszélyeztetettséghez, szükségletekhez igazítható legyen. Az alacsonyabb szintű szabályozás a KKÉ által azonosított kockázati szintek változásának jogszabályban történő megjelenítése érdekében is hasznos lenne.

Megállapítom, hogy a katasztrófavédelmi feladatokat, ezáltal a feladatvégzés időszakait a jogszabályok nem egyértelműen határozzák meg. A védekezést elhárításként, a helyreállítást kárfelszámolásként is említik, valamint egyes esetekben e felkészülési időszakot nem nevesítik, így nem minden esetben különíthető el egyértelműen a katasztrófavédelmi feladatok végzésének négy időszaka. A katasztrófavédelmi feladatok és időszakok egységes megnevezésére a következőket javaslom: Megelőzés, Felkészülés, Védekezés, Helyreállítás.

A védelmi igazgatási rendszer áttekintésével megállapítható, hogy a katasztrófák elleni védekezést irányító közigazgatási szervek feladatainak része a bevonható szervek közötti együttműködések koordinálása. Ez lehetővé tette az együttműködő állami szervezetek körének pontos meghatározását, bevonásuk rendjének szabályozását.

Az együttműködések szempontjából a rendszer másik fontos eleme, hogy alapot ad a magánkézben levő, a társadalmi és a civil szervezetekkel történő együttműködések kialakításához, alkalmazásuk feltételeinek meghatározásához. A védelmi igazgatás szabályozás alapján lehetőség és köteleesség is, hogy a katasztrófavédelmi szakma döntéselőkészítői, szervezési, ügyintézési, szaktanácsadói közreműködéssel támogassa a felkészülést irányító szervezetek, hivatalok, bizottságok munkáját.

A hivatásos katasztrófavédelmi szervezet és a katasztrófa-elhárításba bevont szervezetek közötti együttműködési megállapodások kötésének célja, hogy a közreműködő szervek bevetésével biztosított legyen a szükséges eszköz- és személyi állomány mennyisége, minősége. Jelenleg hiányzik az együttműködések kialakításának és folyamatának egységességét biztosító főigazgatói szintű szabályozás, valamint nincs rendszerbe foglalva az együttműködői kör és a vállalt feladatok kialakításának szempontrendszer.

Ennek érdekében két szakmai feladatot kell elvégezni:

Meg kell határozni és szabályba kell foglalni az együttműködések kialakításának, fenntartásának, a megállapodások megkötésének rendjét főigazgatói intézkedésben vagy utasításban.

Az együttműködő szervek katasztrófavédelmi feladatai alapján össze kell állítani egy adatbázist, amelyben rögzíteni szükséges a katasztrófa-elhárításba bevonható szervezetek nevét és az együttműködési területeket.

Az egységesség elvének megfelelően, de a speciális igényeket szem előtt tartva, a rugalmas tervezhetőség lehetőségét meghagyva kell meghatározni a gyakorlattervezés és megvalósítás rendszerét. Megállapítom, hogy a hatályos Kiképzési Szabályzatban megnevezett komplex tűzoltói- és polgári védelmi gyakorlatok nem azonosak a valóságban megrendezésre kerülő katasztrófavédelmi együttműködést begyakorló gyakorlatokkal. A Kiképzési Szabályzatban nincs rendszerbe állítva a komplex katasztrófavédelmi együttműködési gyakorlat követelményrendszerének elve. Kidolgoztam ennek a komplex gyakorlattípusnak a szabályait, szervezésének és értékelésének alapelveit.

7. ÚJ TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK

A Magyarországot fenyegető, veszélyhelyzet kiváltására alkalmas katasztrófa kockázati tényezők és a katasztrófa-elhárításban közreműködő szervek feladatainak és megkötött együttműködési megállapodásainak tanulmányozása, elemzése során tapasztaltak alapján kidolgoztam az együttműködő partnereket és az együttműködési területeket átlátható módon összesítő mátrix rendszert. Az adatbázis az együttműködések aktivizálásakor praktikusán kezelhető, használható.

A katasztrófavédelmi rendszer állami irányítás alá kerülésével láthatóvá vált, hogy a katasztrófavédelemben résztvevő szervezeteknek milyen képességeik, eszközeik, személyi állományuk, milyen irányítási rendben vonható be. Értekezéseimben összegeztem és rendszerbe foglaltam azokat a szempontokat, amelyek alapján szabályozható az együttműködések kialakításának, fenntartásának, a megállapodások megkötésének rendje. Mivel a hivatásos katasztrófavédelmi szervek és a közreműködő szervezetek együttműködéséért a BM OKF felelős és elsődlegesen érdekelt, javaslom, hogy a fenti együttműködési kritériumrendszer, valamint az irányítás és működtetés rendje főigazgatói utasításban vagy intézkedésben legyen szabályozva.

A katasztrófák elleni védekezésre történő felkészülés során a hatályos Kiképzési szabályzatban szereplő gyakorlatok, valamint egy konkrét polgári védelmi gyakorlat vizsgálatára, elemzésére alapozva, az együttműködések tudatos fejlesztése érdekében kidolgoztam egy új gyakorlattípusnak, a komplex katasztrófavédelmi együttműködési gyakorlatnak a tervezési, szervezési, levezetési és értékelési szabályait, lépéseit, a szervezés

során országosan egységesen alkalmazható alapelveit. Ezáltal ez a gyakorlat elhelyezhető a Kiképzési Szabályzatban rögzített gyakorlatok rendszerébe.

8. AJÁNLÁSOK A KUTATÁSI EREDMÉNYEK GYAKORLATI FELHASZNÁLÁSÁRA

A Ph.D értekezésemben megfogalmazott, az együttműködésekre és a gyakorlatok szervezésére vonatkozó következtetések, tudományos eredmények felhasználására tett javaslataim:

- Felhasználni a katasztrófavédelmi felkészülések további szabályzóinak, az egyedi adottságokhoz igazodó igényeket is megfogalmazó belső útmutatók készítése során.
- Alkalmazni új együttműködési megállapodások kötése, a meglévők fenntartása során.
- Integrálni a katasztrófavédelmi kiképzési rendszer folyamatába.
- Beépíteni a közoktatásban résztvevő pedagógusok és tanulók képzési anyagába.
- A veszélyelhárítási tervek kidolgozása során felhasználni.
- Alapul venni az együttműködési gyakorlatok szervezésének, levezetésének megtervezése során.
- Alkalmazni valós katasztrófa-elhárítási feladatok végzése során.
- További kutatásokat, elemzéseket végezni a témában, amely alapján újabb tudományos eredmények érhetők el.

RÉSZLETES PUBLIKÁCIÓS JEGYZÉK

Cseffó Károly

I. KÖNYV, PÁLYÁZAT, JEGYZET (ON-LINE IS)
Könyv
Cseffó K.: Tűzoltás oltóanyag-ellátása, BM KOK, Budapest, 2000. (átdolgozva: 2003.) https://olibx.zmne.hu/cgi-olib91/w207.bat?session=43638164&infile=details.glu&loid=268709&rs=2856827&hitno=3 (letöltve: 2013. március 11.)
Cseffó K.: Tűzoltáshoz szükséges erő, eszköz számítása, Katasztrófavédelmi Oktatási Központ, Budapest, (1997.), 2003.
Cseffó K.: Példatár a tűzoltáshoz szükséges erő, eszköz számításához Katasztrófavédelmi Oktatási Központ, Budapest, 2002.
Dr. Pokker Z., Barkóczi E., Cseffó K.: Belügyi Rendészeti Ismeretek Munkafüzet, OR-TISZK, Budapest, 2011.
Könyvfejezet
Dr. Pokker, Barkóczi, Cseffó K.: Belügyi Rendészeti Ismeretek Tansegédlet (VI., VII., VIII., IX. fejezet), OR-TISZK, Budapest, 2011.
Cseffó K.: Tűzoltási- és katasztrófavédelmi ismeretek I. rész (1., 2., 3., 12., 14., 18. fejezet), Katasztrófavédelmi Oktatási Központ, Budapest, 2007.
Cseffó K.: Tűzoltási- és katasztrófavédelmi ismeretek I. rész (1., 2., 3., 4. fejezet), Katasztrófavédelmi Oktatási Központ, Budapest, 2007.
II. LEKTORÁLT FOLYÓIRATCIKKEK (ON-LINE IS)
Magyar nyelvű mértékadó folyóiratban
Cseffó K.: Felkészítés zárt téri tüzek oltására, Katasztrófavédelem, XLVIII. évf. 11. szám, Budapest, 2006. november, pp. 11. ISSN 1586-2305
Balázs Á., Cseffó K.: Az EFSCA tagjai, Flórián Press, 17. évf. 6. szám, 2008. június, pp. 354-363. ISSN 1215-492x
Balázs Á., Cseffó K.: Európai Tűzoltó Iskolák, Védelem online, 2008., http://www.vedelem.hu/?pageid=szervezetek_view&id=10 ISSN:1218-2958
Zólyomi G., Cseffó K., Bandúr P., Dobos G.: Pozitív nyomású ventiláció alkalmazhatóságának vizsgálata együttműködési mérési gyakorlat keretében, Hadmérnök IV. évf. 1. szám, Budapest, 2009. március, hadmernok.hu/2009_1_zolyomi.pdf , pp. 63-71. ISSN 1788-1919
Cseffó K.: A REACH bevezetésének hatása a magyarországi veszélyes anyagok szállítására, Hadmérnök, IV. évf. 3. szám, Budapest, 2009. szeptember HTTP://HADMERNOK.HU/2009_3_CSEFFO.PDF , pp. 69-79. ISSN 1788-1919
Cseffó K.: PPV tűzoltási kísérletsorozat Hatvanban, Védelem, 2009. XVI. évf. 1. szám, (Katasztrófa- és tűzvédelmi szemle), pp. 50-52. ISSN:1218-2958

III. NEM LEKTORÁLT FOLYÓIRATCIKKEK (ON-LINE IS)
Magyar nyelvű cikk
Cseffó K.: A pincetüzek veszélyei, BM KOK Híradó III. évf. 4. szám, Budapest, 2006. október, pp. 10-11.
Cseffó K.: Gondolatok az együttműködésről, avagy a rendvédelmi bemutatók hasznossága, BM KOK Híradó V. évf. 3. szám, Budapest, 2008. október, pp. 13-14.
IV. NEMZETKÖZI KONFERENCIA KIADVÁNYÁBAN MEGJELENT ELŐADÁS (ON-LINE IS, HAZAI ÉS KÜLFÖLDI EGYARÁNT)
Lektorált idegen nyelvű előadás
Cseffó K.: The Fire Safety Features of Panel Buildings in Hungary “VI th International Conference “New Challenges in the field of Military Sciences” kiadványa, ISBN 978-963-87706-4-6

Budapest, 2013. április 12.

Cseffó Károly

.....
Cseffó Károly
doktorjelölt

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

SZEMÉLYES ADATOK

Név: Cseffó Károly
Születési idő: 1973. augusztus 07.
Anyja neve: Glöckl Erzsébet
Állampolgárság: magyar
Lakcím: 1173 Budapest, Kis utca 2. I/5.
Munkahely: T&M Tűz- és Munkavédelmi Iroda
Beosztás: irodavezető
Telefon: +36 30 413-7359
E-mail: info@cseffo.hu

TANULMÁNYOK, VÉGZETTSÉGEK:

2013. Számalk Zrt., **munkavédelmi technikus**
2007.- ZMNE Katonai Műszaki Doktori Iskola **PhD hallgató**
2003-2006. Szent István Egyetem Mezőgazdasági és Környezettudományi Kar,
környezetmérnök (*katasztrófavédelmi szakirány, MSC*)
2002. **Rendészeti szakvizsga** (*katasztrófavédelmi-tűzvédelmi igazgatás*),
1994-1997. Ybl Miklós Műszaki Főiskola, **tűzvédelmi mérnök**,

NYELVTUDÁS:

2012. **Német alapfokú „C” típusú nyelvvizsga**
2006. **Angol középfokú „B” típusú nyelvvizsga**
2003. **Angol középfokú „A” típusú nyelvvizsga**

SZAKMAI ELŐMENETEL:

- 2012.- **T&M Tűz- és Munkavédelmi Iroda**, irodavezető,
2011. - 2012. **Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság**,
Műszaki Főosztály, osztályvezető,
2005. – 2006. Tűzoltóképző szakcsoport: *mb. szakcsoportvezető*,
1997. – 2000. Tűzoltó technikusképző szak: *osztályfőnök*,
1997. – 2011. **Katasztrófavédelmi Oktatási Központ** Tűzoltási és Mentési Szakcsoport, *kiemelt főtanár*,
1993. – 1997. **Fővárosi Tűzoltóparancsnokság XXI. kerületi Tűzoltóparancsnoksága**, *beosztott tűzoltó*.

Budapest, 2013. április 12.

Cseffó Károly

doktorjelölt